

Beck-Friis
 Frøen Bekk: M. mio i u frake jeg Beck
 av Biskop Buggrov, som efter sin hustru
 Symtal med Lemme mig. Vadhan meddelde
 var i forhold følgende:

tionens rådets ledamöter samt Högsta Domstolens president Paal Berg för att under helt obundna former diskutera de aktuella problemen. Detta förslag hade accepterats varefter samtliga ovannämnda personer — från tysk sida sålunda endast Dellbrügge — från klockan 7 till 11 igår afton varit tillsammans i biskopens hem, varunder även supé intagits. Samtliga normän hade därvid förklarat, att konungahusets avsättning vore utesluten samt att en regering Quisling skulle innebära en katastrof för Norge. Dellbrügge hade efter hand tinat upp och ställt sig alltmer förstående för de från norskt håll framförda synpunkterna.

Enligt vad han idag meddelat biskopen hade han i morse inställt sig för föredragning hos rikskommissariern, vilken därvid oväntat fattat beslut i huvudfrågorna. Detta beslut delgav Dellbrügge enligt rikskommissariens uppdrag administrationsrådets medlemmar idag på middagen. Han meddelade därvid, att endast två alternativ förelåg: det första vore vissa beslut vid ett stortingssammanträde i Eidsvold, det andra, att tyskarna helt övertog administrationen.

Åtförande det första alternativet uppläste han i sin helhet i 3 exemplar närlagda förslag till föredragningslista för stortingets sammanträde. De tre första punkterna upptaga regeringen Nygaardsvolds och Konungens avsättande samt oriltighetsförklarande av alla stortingsmandat, vilkas innehavare befinna sig i utlandet. Punkt 4 berör konfiskering av i de tre första punkterna omnämnda personernas privatförmögenheter för den händelse de framdeles skulle göra anspråk gällande. Punkt 5 anger val av en ny författningens regering. Övriga trenne punkter på föredragningslistan sakna större intresse.

Enligt det skriftliga aktstycket skulle omedelbart efter nämnda beslutsfattande rikskommissariern meddela, att Hitler upplävt hans befattning och ersatt densamma med en sin specielle befullmäktigade i konungariket Norge (efter mönster från Danmark). Följande dag skulle under högtidliga former hakkorsflaggan nedfiras från stortingsbyggnaden och ersättas med norska riksflaggan som tecken på, att stortinget åter övertagit sina författningensliga uppgifter.

För det andra alternativet redogjordes i ett längre skriftstycke, enligt vilket tyska ämbetsmän skulle insättas å alla viktigare poster inom administrationen. Dessa ämbetsmän voro namngivna i aktstycket. Dellbrügge uttryckte uttryckligen, att alternativ 2 innebure, att Norge aldrig någonsin återfinge sin självständighet.

Klockan halv nio i afton hade Dellbrügge ånyo besökt biskopen i hans bostad under föregivande av att han önskade meddela honom vad som

¹ Bilagan innehåller i utdrag det i Innstilling, Bilag, Bind III, s. 21 f återgivna tyska förslagens text.
² Jfr Innstilling, Bilag, Bind III, s. 23 f.

Frøen Bekk: M. mio i u frake jeg Beck
 Rapport 641 inkl UD 15/6
 Oslo, 13/6 40

Bl. grav Regj. London ikke ble truffet

förekommit vid mötet med administrationsrådets medlemmar och hade han därvid redogjort för de tvenne aktstyckena, som delgivits medlemmarna. (Här må inskjutas, att biskopen från administrationsrådet omedelbart efter mötet ifråga erhållit del av dagordern för det planerade stortingssammanträdet, varvid han låtit taga en avskrift därav. Senare på dagen hade Dellbrügge låtit återkalla de avskrifter han tillställt administrationsrådets medlemmar av nämnda dagordning. Att biskopen haft tillfälle göra en avskrift var honom obekant, och lät biskopen mig nu i min tur göra en avskrift av sitt exemplar).

Dellbrügge hade efter någon stund förklarat, att den officiella delen av hans besök vore över, och föreslagit att man privat diskuterade situationen. Han hade därvid meddelat, att han visserligen uppgivit, att de tre första punkterna på föredragningslistan för stortinget vore absoluta villkor, vilka ej kunde diskuteras, men han antydde nu, att om man nu avsattes konungahuset ej behöfve kungadömet kunde det möjligen tänkas, att Hitler sin storsinnet framdeles om några år skulle kunna tillåta, att unge Prins Harald finge bliva kung.

Han hade även varit inne på någon sorts tankegång, att man möjligen kunde tänka sig, att kungahuset ej måste formellt avsättas utan att stortinget måhända skulle kunna tillåtas uppmåna Konungen att abdikera. Kungahuset måste dock i allt fall bort, åtminstone för närvarande. Han hade vidare utmålät olägenheterna med det andra alternativet, huru bortsett från obchaget med frihetens förlorande det sannolikt skulle uppstå svårigheter av alla slag med tyskar som ledare i alla departement och ämbetsverk. Han hade anmärkt, att förhållandena mellan tyskarna och den norska befolkningen under dessa omständigheter sannolikt skulle bliva allt skarpare i det att hårt komme att sättas mot hårt.

Biskopen å sin sida hade återkommit till ett förslag, han igår afton under den sällskapliga samvaron i hans hem framfört, vilket vunnit anslutning av alla närvarande normän och vilket ginge ut på, att det nuvarande administrationsrådet skulle ersättas med ett riksråd, som skulle innesluta representanter för fackföreningar samt industri och handel, varjämte riksrådet i motsats till administrationsrådet skulle söka öppna verkligt samarbete med tyskarna. Riksrådet skulle vara i verksamhet tills fred komme att slutas en gång i framtiden. Genom detsamma skapande skulle man ej behöva sammankalla stortinget eller fatta något beslut eller ens röra vid kungahusets eller regeringens ställning. Det rörde sig här om en rent praktisk åtgärd och det vore därför likgiltigt om de övriga teoretiska spörsmålen nu löstes eller ej. Han hade förvisst sig om att regeringen i England folkrättsligt sett ej är berättigad ge några direktiv till befolkningen i Norge.

Biskopen hade förklarat, att det vore fullkomligt uteslutet, att förmå (Riksstyckets utsk. av Kung. Utsk. utsk.)
 Frågor i samband med norska Regj.
 visstelse i tanke Norge.
 Stockholm 1948

11/13

100448